Proč se brodit Písmem sem a tam, když řešíme určité biblické otázky?

Na to si odpovíme v tomto mém komentáři, který má podpořit to, co už sdělil bratr Mirek výše. A rozvíjí tento můj komentář bratři a sestry, milí čtenáři, to co zapsala pod vedením Otcova ducha má žena Šárka, abychom byli přivedeni k přemýšlení a naučili se, jak sami musíme použít metodu, o které mluví Daniel, když oznamuje:

„A ty, Danieli, ***ty ta slova utaj a zapečeť knihu až do času konce****. Mnozí se budou* ***brodit*** *(Písmem a událostmi, dějinami)* ***sem a tam*** *a (skutečné, pravé)* ***poznání se rozhojní.***“ (Daniel 12:4)

Proč je to Danielovi takto oznámeno? Protože vzhledem k Času bratři, muži, máme být **UČITELI a ne nemluvňata, která potřebují stále symbolické duchovní mléko a ne hutný pokrm. Stále potřebují někoho, kdo by je vyučoval základním posvátným pravdám z Božího slova**. A protože jsme v **ČASE KONCE**, musíme se to naučit. Způsob, který si nyní ukážeme, jak je vše myšleno, slouží i našim manželkám, našim sestrám, duchovním ženám, které chtějí, tak jako i my, muži, být tím, co Daniel zmiňuje o verš dříve:

„A ti, ***kteří mají pochopení*** *(poznání),* ***budou zářit jako jas prostoru,*** *a ti, kteří mnohé přivádějí ke spravedlnosti,* ***jako hvězdy na neurčitý čas, ano navždy.****“* (Daniel 12:3)

Dne 04.05.2025, Šárka uložila do redakčního editoru poslední koncept, ke kterému byla nebeským Otcem vedena. Aby se posílila vzájemná duchovní spolupráce, mezi ní a bratrem Mirkem, jako příklad, jak nás nebeský Otec, jako skutečnou duchovní rodinu vede, byly myšlenky mé milované ženy Šárky, dány k zamyšlení právě bratrovi Mirkovi. Já nyní nemám nic sám sepisovat, ale formou těchto „***komentářů***“ sepsat, jak mne nebeský Otec nezávisle na bratrovi vede, když máme pochopit, co sděluje právě On skrze Šárku a skrze bratra Mirka.

Dnes je 01.06.2025, tedy 4. týdny od času, kdy se to stalo a byli jsme k této změně vedeni. V ten den jsem bratra Mirka seznámil s touto změnou, aby plně porozuměl Otcově vůli a také důvodům této změny. Bratr si tak jako já, pročetl všechny uložené koncepty. Poté byl veden Otcem do Písma, aby si připomenul věci ohledně Achaba a Jehošafata. Duch jej zastavil u tohoto textu:

„A tak izraelský král řekl Jehošafatovi: Ještě je jeden muž, jehož prostřednictvím se lze dotazovat Jehovy; sám ho však rozhodně nenávidím, neboť o mně neprorokuje dobré věci, ale špatné Michajáš, syn Jimlův. Jehošafat však řekl: Ať král něco takového neříká. Izraelský král tedy zavolal jistého dvorního úředníka a řekl: Přiveď přece rychle Michajáše, syna Jimlova. A izraelský král a judský král Jehošafat seděli každý na svém trůnu, oblečeni oděvy, na mlatu u vchodu do samařské brány; a všichni proroci si před nimi počínali jako proroci. Potom si Sedekjáš, syn Kenaanův, udělal železné rohy a řekl: Tak Jehova: Těmi budeš trkat Syřany, dokud je nevyhubíš. A všichni ostatní proroci prorokovali totéž a říkali: Vytáhni k Ramot-Gileadu a prokaž se jako úspěšný; a Jehova jej jistě vydá

do královy ruky. A posel, který šel zavolat Michajáše, k němu promluvil a řekl: Pohleď, slova proroků jsou jednomyslně o dobrém pro krále. Ať se, prosím, tvé slovo stane podobným slovu jednoho z nich, a budeš mluvit dobré. ***Ale Michajáš řekl: Jakože Jehova žije, co mi řekne Jehova, to budu mluvit.*** *Potom vešel ke králi a král mu řekl: Michajáši, máme jít válčit k Ramot-Gileadu, nebo od toho máme upustit? Okamžitě mu řekl:* ***Vytáhni a prokaž se jako úspěšný; a Jehova jej jistě vydá do královy ruky.*** *A tak mu král (Achab) řekl: Kolikrát tě zavazuji přísahou, že bys ke mně neměl mluvit nic než pravdu v Jehovově jménu? Řekl tedy:* ***Určitě vidím všechny Izraelity rozptýlené po horách jako ovce, které nemají pastýře. A Jehova dále řekl: Ty nemají pány. Ať jde každý v pokoji zpět do svého domu.*** *Nato řekl izraelský král Jehošafatovi: Neříkal jsem ti:* ***Nebude o mně prorokovat dobré věci, ale špatné?*** *A (Michajáš) řekl dále: Proto slyš Jehovovo slovo:* ***Určitě vidím Jehovu sedět na jeho trůně a celé nebeské vojsko stát napravo a nalevo od něho.*** *A Jehova řekl: Kdo obelstí Achaba, aby vytáhl a padl u Ramot-Gileadu? A ten začal říkat něco takového, kdežto onen říkat něco onakého.* ***Nakonec vyšel nějaký duch a stanul před Jehovou a řekl: Já ho obelstím.*** *A tak mu Jehova řekl: Jakými prostředky?, na což řekl: Vyjdu a jistě se stanu podvodným duchem v ústech všech jeho proroků. Řekl tedy:* ***Obelstíš ho, a co víc, vyjdeš jako vítěz. Vyjdi a učiň tak.*** *A tu vložil Jehova podvodného ducha do úst všech těchto tvých proroků; ale Jehova sám mluvil ohledně tebe o neštěstí.“*
(1. Královská 22:8-23)

A oba jsme dostali od nebeského Otce za úkol pochopit, jak se vše skutečně odehrálo. Proč? Protože Michajáš měl **VIDĚNÍ**. To znamená, že mu bylo symbolicky odhaleno, co se v nebi odehrálo. Děj mu byl předložen tak, aby mohl vyslovit myšlenku, že došlo k obelstění nejenom proroků okolo Achaba, ale i on sám, nejprve mluvil podvodným způsobem. Když nedokážeme pochopit rozdíl mezi **VIDĚNÍM a SKUTEČNOSTÍ**, stane se, tak jako se přihodilo nám s Šárkou, že jsme byli v jeden čas oba dokonale podvedeni a jen skutečně broděním se Písma sem a tam, se dá to podvedení pochopit a napravit. Důkladné porozumění pro tuto událost nás má poučit, aby se nestalo, že budeme podvedeni jako Achab, ale zároveň i jako Jehošafat.

Bratra Mirka, než jsme o tom měli společně uvažovat, nebeský Otec vedl k otázce, aby nad ní hluboce uvažoval, proč je napsáno: „***Kdo obelstí Achaba?***“, když ví, že nebeský Otec nemůže jednat ničemně. Toto samozřejmě všichni víme, že nebeský Otec **LHÁT NEMŮŽE!** Jaký by však byl rozdíl mezi tím, že použije On sám lež, nebo někoho jiného vyzve, aby podváděl? S tím si nevěděl rady. Protože znám velmi dobře celý text a myšlenky v něm předložené, byl jsem skrze několik otázek, které mi nebeský Otec, během Mirkova vyprávění položil, byl jsem schopen Mirka nasměrovat, čeho si musíme v textu povšimnout, **ŽE SE JEDNÁ O VIDĚNÍ**, tedy symbolicky vyjádřenou událost, kterou musíme prozkoumat skrze celé Písmo.

Skutečně netuším, jak vše bratr Mirek sepsal. Bylo mi zakázáno, než sám vysvětlím, proč se musíme na to vše dívat právě tak, jak mi to Otcem vedený duch právě předložil, skrze položené otázky, protože po skončení našeho rozhovoru s bratrem mi nebeský Otec, JeHoVaH (Jehova) Bůh řekl:

„***Tak! Teď to co jsi Mirkovi odhalil, tak to budeš hledat v Písmu, že jsem to tam vše zapsal!***“ .

Z jistých důvodů se mi do toho vůbec nechtělo. Ale byla to Boží vůle, tak jsem musel. Dnes za tento příkaz nebeskému Otci děkuji, protože si dovoluji tvrdit, jak sami poznáte, že před jakýmkoliv soudem jsem schopen vše obhájit, co si nyní ukážeme. Ale to nejdůležitější pro mne osobně je, že jsem sám sebe vyučoval, **jak důležité je, BRODIT SE PÍSMEM SEM A TAM**. Že nemohu předkládat nějaké vlastní přesvědčení, i když jej duchem chápu správně, ale jen to, ke kterému mne vede nebeský Otec skutečně v Písmu, protože si musíme stále připomínat:

„***Vždyť jako jsou nebesa vyšší než země,*** *tak jsou mé cesty vyšší než vaše cesty a* ***mé myšlenky*** *než vaše myšlenky.*“ (Izaiáš 55:9)

Musel jsem si tedy říci, jak jsem si vybavil z Cimrmana: „*Hledej Šmudlo!*“ . Proč? Protože je to detektivní příběh, který musím jako inspektor Colombo vyřešit. Nikdy neviditelnou manželkou, paní Colombovou, se mi stal Otcův duch a jím pokládané otázky, při zkoumání stop, které jsem pro sebe za tu dobu shromáždil na více jak 30-ti stránkách psaných poznámek. Tak jsem byl schopen poskládat přesnou časovou linku všech sepsaných událostí a z ní pak odvodit nejenom to, co čteme, ale i porozumět tomu, co skutečně Michajáš viděl.

A to je první a pro nás, kdo máme být učiteli Božího slova, to **nejdůležitější POROZUMĚNÍ**. Tím je **CHRONOLOGIE**, skutečný časový snímek, díky kterému můžeme odvodit, jak jedná skrytě Satan. Proč potřeboval? A byl to on, kdo si vyžádal na nebeském Otci, aby mu dovolil podvést i Michajáše, než bylo Michajášovi skrze vidění, odhaleno nebeským Otcem, že je vše jinak. Mám se tedy pokusit, předat tímto způsobem prakticky, jak mne duch vede, abych předložil ostatním z Vás, bratři a sestry, že si nic necucám sám od sebe symbolicky z prstu, ale vždy se brodím Písmem sem a tam, jak mne nebeský Otec svým duchem vede. A protože mne vede někdo jiný, **SÁM NEJSEM NIC, jen prach na miskách vah**. Stejně nedokonalý člověk, jako jsme my všichni, bratři a sestry, milí čtenáři.

Bratr Mirek je pro nás důkazem toho, jak člověka nebeský Otec vede a jak s námi rozmlouvá skrze myšlenky, skrze tichý hlas, který slyšíme jen tehdy, když máme srdce obrácené k našemu Stvořiteli, protože se Písmu věnuje důkladně jen velmi krátký čas. Oproti mne, kterému je to dovoleno už přes 34 let. Sláva a chvále tedy nepatří člověku, ale Bohu Otci a Jeho Synovi, Pánu Jehošuovi Kristu.

Co jsem tedy jako první musel učinit? Musel jsem si pročíst knihy Královské a knihy Paralipomenon. A musel jsem jednotlivé myšlenky uspořádat tak, aby se vše odehrávalo ve správném čase. Z nich jsem si musel vytvořit jednotlivé časové tabulky, pro každého aktéra, který se nachází v období Achaba a Jehošafata. Přiřadit si k událostem, jak nás vede Písmo, kdy se určitá událost skutečně odehrála.

Poté jsem musel každou myšlenku podrobit hlubokému zkoumání, na základě těchto bodů:

1. Nebeský Otec nemůže uvažovat ničemně, jen pro poučení člověka připouští tuto ničemnost a dohlíží, jako nejvyšší autorita, aby skutečný pachatel, Satan, dodržoval podmínky vzájemné dohody, za kterých se řeší jeho tvrzení, **že Stvořitel stvořil člověka špatně,** že on sám bude skutečně svobodný, když se stane plně nezávislým a to tak, že získá pro sebe **NESMRTELNOST**.
2. **NESMRTELNOST** pachatel ničemnosti získá jen za podmínky, že všichni lidé opustí myšlenku a touhu, aby to byl nebeský Otec, **kdo bude určovat mantinely lidského života.**
3. Nebeský Otec, Stvořitel života, aby to bylo **SPRAVEDLIVÉ**, si může z lidstva vybrat ty, kdo se mu chtějí podřídit a s mí jim ukázat, tím že je sám vyučí, **správnou cestu života, která je založena na skutečné Lásce.** Musí lidem **předložit jen a jen PRAVDU**, protože nemůže lhát. Jinak by byl jako Satan.Prostě se musí chovat jako milující Otec, který touží potom, aby jeho děti dosáhly na nejvyšší morální standard, který kodifikoval v takzvaném **DESATERU**.
4. Pachatel ničemnosti, **ten musí vždy jednat tak, jak bylo dohodnuto.** Pokud potřebuje učinit něco, co omezuje příslušná dohoda, **musí si vyžádat souhlas, tak jak to odhaluje příběh Joba.**
5. Stvořitel života musí dbát na to, aby nebyla narušena svobodná volba člověka, když se rozhoduje. **Může člověku přikázat, pokud jej člověk považuje za svého nebeského Otce,** aby v Jeho jménu něco vykonal. Zde vždy dochází na vzájemnou dohodu, do jaké míry může Satan daného jedince ovlivnit. Je to proto, **aby jedinec prokázal, že nebeského Otce miluje celým svým srdcem, myslí a silou a chce plnit Boží vůli, Boží záměr s člověkem.**

Protože jsme detektivové, tak z příběhu Michajáše vyplývá bod č.4. . Je v textu výše označen tento bod červeně. Oznamuje nám, že to co Michajáš vidí, že toto se odehrálo před zrakem všech andělů, tedy jak Satana, tak jeho andělů, démonů, kteřímu patří, také však před anděly, kteří stojí plně na straně svého a našeho Stvořitele a byla to stejná situace, která předcházela Jobovým strastem. Už to by nám mělo, při vlastním zkoumání textu odhalit, že vidění a popis konkrétních událostí, že toto jsou dvě rozdílné věci.

Jak si dále ukážeme, protože nebeský Otec nemůže lhát a nemůže k tomu i nutit své věrné či nevěrné, musel přijít s potřebou podvést Achaba Satan. Protože nebeský Otec za vše zodpovídá, vztahuje zároveň svým souhlasem veškerou **zodpovědnost na sebe, proto to Michajáš vidí, jak to vidí**. Kdyby to sám nebeský Otec Satanovi neschválil, že může nejenom Achaba obelstít, ale s ním i proroky, včetně Michajáše, **Satan by to udělat nemohl.** Protože nebeský Otec chápal, koho chce Satan skutečně zabít, že to nebyl Achab, ale Jehošafat, tak to připustil proto, aby nejenom Jehošafata mohl napomenout, ale také nás. Ty, kdo říkáme, že milujeme nebeského Otce, JeHoVaH (Jehovu) Boha stejně jako Jehošafat. Ale naším problémem je, že se nedotazujeme jako i Jehošofat. na každý náš krok, každý náš záměr srdce. Proto někdy činíme určité kroky, protože tak z Písma vyplývají, **dříve, než pro ně nastal potřebný čas.**

Abychom to dokázali vidět, musíme si stvořit pro sebe přesný sled událostí, jak nám je Písmo odhaluje. Proto jsou v biblickém textu zaznamenány časy, tak abychom události zařadily skutečně správně do časové osy. **Nikdy se nesmíme spoléhat na někým stvořenou časovou linku.** Proč? Neznamená, že musí být sestavena špatně, ale při osobním sestavení časové linky, **si zároveň uvědomujeme konkrétní verše, u kterých se musíme zamyslet a zohlednit v nich celkový kontext.** To si také ukážeme.

Jak si chronologii správně poskládat? K tomu nám slouží několik vodítek. Když je respektujeme, můžeme si zaznamenané časy dát správně do časové linky. V Písmu se hovoří o dvou časových obdobích, které čtenáři slouží jako počátek něčeho. První počátek je stvoření samotného člověka. Ten je podle názvů měsíců v hebrejštině, **NAZVÁN 1. TIŠRI.** Pro naše zjednodušení, protože není tento den vždy stejným dnem v našem měsíci, tak si jej stanovíme na **1. října.** Pokud budeme skutečně zkoumat do hloubky, pak zjistíme, že 1. tišri bylo z 15. na 16. září 3949 př.n.l., kdy byl stvořen Adam. Ale například v tomto roce je 1. tišri, po západu slunce, do západu slunce, od 22. do 23. září. Proto musíme pracovat, když už víme přesnou délku roku, s pomyslným pevným datem, **proto 1. října**. Říká se tomuto časovému období, od 1. října do 30. září, **BIBLICKÝ ROK**.

Druhý počátek, který je důležitý pro sestavování naší chronologie, tím je **1. NISAN**. Je to opět pohyblivé datum, které může nastat nedříve z 21. na 22.3. mínus 14 dní, tedy ze 7. na 8. března, do 5. na 6. dubna. Vše se řídí měsíční fází, kdy je měsíc v novu. Proto i zde si stanovujeme pro naše zjednodušení, jako počátek **1. dubna**. Opět si můžeme na letošním 1. nisanu ukázat, že je to pohyblivý počátek, protože víme, že letos nastal první nisan z 29. března po západu slunce a trval do 30. března do západu slunce. Období, které trvá od 1. dubna do 31. března, tak tomu se říká **BIBLICKÝ ROK PRO IZRAEL** a následně po rodělení Izraele, na dva kmeny pro Judu a deset kmenů pro Efraima (Izraele = Samaří), **NA BIBLICKÝ ROK PRO JUDU**.

Jak to vše víme? Máme to v Písmu. Nejprve se vše, až do opuštění Izraelitů, egyptsky nazváni Hyksósi, z Egypta, se vše vždy přesně počítá podle **BIBLICKÉHO ROKU**, kde počátek je vždy 1. tišri (1. října). Když jsou Izraelité přivedeni k hoře Zákona, která se nachází v dnešní Saudské Arábii, ve třetím měsíci roku 1493 př.n.l., tak jim je řečeno, samotným Bohem, že se budou řídit novým počítáním času. A jako počátek, je jim stanoven právě **první nisan**. Proto čteme:

„***A stalo se ve čtyřstém osmdesátém roce po tom, co izraelští synové vyšli z egyptské země, ve čtvrtém roce, v měsíci zivu, to je ve druhém měsíci, potom, co se stal Šalomoun králem nad Izraelem, že přistoupil ke stavbě domu Jehovovi.***“ (1. Královská 6:1)

Protože to nebylo ve třetím měsici, ale druhém, bylo to stále ve **480** roce od vyjití, protože až přišli k hoře Zákona, byl exodus ukončen. Proto přičítáme celých 480 let do exodu. 1013 + 480 = 1493 př.n.l. kdy skutečně k exodu došlo. A také jasně vidíme, že musíme počítat od 1. nisanu roku 1016 př.n.l., kdy Šalomoun

začal vládnout. Snad rozumíme toku mých myšlenek, že zároveň ukazuji, jak vy sami si můžete vytvořit pro sebe chronologii, jako důležitou pomůcku.

Že je naše uvažování správné také o 1. tišri (symbolicky o 1. říjnu), jako měření času pro národy mimo Judu, tak to nacházíme například zde. Nyní mi to bylo ukázano, když jsem něco hledal, co vím, že se v Písmu nachází, ale nemohu to najít. Tehdy mám vždy obracet pozornost, kam mne duch vede, když hledám a proč nacházím právě například toto:

*„Slova Nehemjáše, syna Chachaljášova: Stalo se v měsíci kislevu, ve **dvacátém** roce, že jsem byl na hradě Šušanu. A stalo se v měsíci nisanu ve **dvacátém** roce krále Artaxerxa, že před ním bylo víno, a jako obvykle jsem víno vzal a podal je králi. Nikdy jsem však před ním nebyl zasmušilý.*“ (Nehemjáš 1:1,2)

Pokud víme, kdy který z měsíců zahrnuje období v našem kalendářním roce, můžeme zjistit, že kislev je vždy části listopadu a prosince. Trvá 30 dní a jeho počátek se řídí od měsíčního srpku, který se vždy nachází 1. nisana nad Jeruzalémem. Proto nemůžeme říci, pokud bychom nepoužili k přesnému výpočtu nějaký astronomický výpočetní model, který den toto v březnu, nebo v dubnu nastalo, pak si můžeme opět pevně stanovi 1. kisleva na **241. den** od 1. dubna.

Ač jsem si určil jako pevný den **1. října**, jako **1. tišri**, tak správný den by byl podle židovského kalendáře **181. den**. Abychom tomu porozuměli přesně, vkládám kalendář, kdy **1. nisana** je **1. dubna**.

duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen
1. nisan	1. ijjar	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	1. adar	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	1. šebat	26	26
27	27	27	27	27	27	27	1. kislev	1. tebet	27	27	1. V adar
28	28	28	28	28	1. tišri	1. hešvan	28	28	28	28	28
29	29	29	29	1. elul	29	29	29	29	29		29
30	30	1. Tammuz	1. ab	30	30	30	30	30	30		30
	1. sivan		31	31		31		31	31		31

Červeně jsem vyznačil počátky izraelských měsíců. Z toho vyplývá, že **1. tišri**, bychom si měli stanovit na **28. září**. My se budeme držet **1. října**, aby nás to nemátlo. Aby se nerozklížil dnešní kalendář s tím izraelským, používá se vždy po dvou letech měsíc **V ADAR**, který má délku 12, nebo 13 dní. Je to vložený měsíc. Vždy se vše určuje novem, který se dá přesně spočítat.

Ezra byl autorem knih Paralipomenon a byl zručným opisovačem. To nebylo do písma vloženo jen tak. Bylo to zapsáno proto, že jeho knihy a v nich nacházející se kapitoly, se drží chronologie. Jeremiáš, autor knih Královských, ten seřazuje kapitoly a v nich uvedené informace, někdy na přeskáčku. Zaprvé v jeho čase byl dostupný záznam v kronikách králů Izraele a Judy, takže si badatel mohl přesný čas zjistit z dostupných kronik. Ezra už byl veden k tomu, aby vše řadil chronologicky.

Proto musíme sledovat jeho informace a s nimi porovnávat Jeremiášovy informace. Jinak se nedopočítáme, ač oba jsou přesní a pravdiví. Když toto víme, můžeme se pustit do sestavení dvou časových tabulek, pro náš případ, který se snažíme pochopit. Zde nemusíme pro pochopení vědět správný rok, kdy započal vládnout Jehošafat, ale postačí si napsat, že vládne od 1. nisanu, kdy první rok trvá v roce jedna jeho vlády, od 1. dubna, do 31. března. A toto musíme uplatnit na druhý, až 25. rok jeho vlády. Pak si najdeme všechny časové údaje v konkrétních verších. A ty si dáme do tabulky. Například takto, ukáži jen u Jehošafata, znám přesnou chronologii až k Adamovi, protože jsem si jí musel už před asi osmi lety vytvořit, ale té Efraimově chronologii jsem se takto podrobně věnovat nemusel, takže jsem si vždy pomáhal skrze brodění se Písmem, abych vše chápal pro sebe, z hlediska proudu času a viděl v těchto informacích, co ostatní často nevidí:

roky	**Doba trvání vždy od 1. nisanu** (1. dubna) **do 30. adaru** (31. března)
1. rok	„Jehošafat, syn Asův, **ten se stal králem** nad Judou **ve čtvrtém roce izraelského krále Achaba.**“ (1. Královská 22:41)
17. rok	„Achazjáš, syn Achabův, ten se stal králem nad Izraelem v Samaří **v sedmnáctém roce judského krále Jehošafata** a dále vládl nad Izraelem **po dva roky**.“ (1. Královská 22:51)
18. rok	„Jehoram, syn Achabův, ten se stal králem nad Izraelem v Samaří **v osmnáctém roce** judského krále Jehošafata a dále vládl dvanáct let.“ (2. Královská 3:1)
?	„A posléze *(Achaziáš, syn Achabův)* zemřel podle Jehovova slova, **které mluvil Elijáš**; a začal místo něho vládnout Jehoram **ve druhém roce judského krále Jehorama**, syna Jehošafatova, protože neměl syna.“ (2. Královská 2:17)
?	„A **v pátém roce izraelského krále Jehorama**, syna Achabova, **zatímco byl judským králem Jehošafat**, stal se **králem Jehoram,** syn judského krále Jehošafata.“ (2: Královská 8:16)
?	„(*po smrti Achaba)* **Nyní před něho předstoupil vizionář Jehu, syn Chananiho,** a řekl králi Jehošafatovi: Má se poskytovat pomoc ničemným, a měl bys mít lásku k těm, kteří nenávidí Jehovu? A proto je proti tobě rozhořčení od Jehovovy osoby.“ (2. Paralipomenon 19:2)
?	„**A poté se stalo,** že proti Jehošafatovi válečně přitáhli synové Moaba a synové Ammona a s nimi někteří z Amonim.“ (2. Pa 20:1)
?	„**A ve třetím roce se stalo,** že judský král Jehošafat sešel k izraelskému králi.“ (1. Královská 22:2)
25. rok	„A na všech královstvích zemí spočinul děs před Bohem, když slyšeli, že Jehova bojoval proti nepřátelům Izraele. **Tak nebyla Jehošafatova královská říše vyrušována,** a jeho Bůh mu dával odpočinek všude kolem. A Jehošafat dál vládl nad Judou. **Bylo mu třicet pět let,** když začal vládnout, **a vládl v Jeruzalémě pětadvacet let.** A jeho matka se jmenovala Azuba, dcera Šilchiho.“ (2. Pa 20:29-31)

Chyba v označení verše , má být 2. Kr. 1:17, ne 2:17!!!!

„A posléze *(Achaziáš, syn Achabův)* zemřel podle Jehovova slova, **které mluvil Elijáš**; a začal místo něho vládnout Jehoram **ve druhém roce judského krále Jehorama**, syna Jehošafatova, protože neměl syna.“ (2. Královská 1:17)

„A **v pátém roce izraelského krále Jehorama**, syna Achabova, **zatímco byl judským králem Jehošafat**, stal se **králem Jehoram,** syn judského krále Jehošafata.“ (2: Královská 8:16)

Tyto dva verše jsou v zdánlivém rozporu, proto musíme správně pochopit, co nám odhalují. Že bez nich si chronologii nepostavíme správně.

Tak vypadá tabulka, když nevíme, kam verše s otazníky přesně přiřadit. Červeně jsem potrhl slova, nad kterými musíme v celém kontextu uvažovat. To není vše co o Jehošafatovi víme, jen pár počátečních hlavních stop. A takto bude vypadat tabulka, když už vše prozkoumáme. Už zde uvádím přesný rok.

př.n.l.	**Doba trvání vždy od 1. nisanu** (1. dubna) **do 30. adaru** (31. března)
916	„Jehošafat, syn Asův, **ten se stal králem** nad Judou **ve čtvrtém roce izraelského krále Achaba.**“ (1. Královská 22:41)
901 po 1. říjnu	„**A ve třetím roce se stalo,** že judský král Jehošafat sešel k izraelskému králi.“ (1. Královská 22:2)
900	„Achazjáš, syn Achabův, ten se stal králem nad Izraelem v Samaří **v sedmnáctém roce judského krále Jehošafata** a dále vládl nad Izraelem **po dva roky**.“ (1. Královská 22:51)
899	„Jehoram, syn Achabův, ten se stal králem nad Izraelem v Samaří **v osmnáctém roce** judského krále Jehošafata a dále vládl dvanáct let.“ (2. Královská 3:1)
897	„(*po smrti Achaba)* **Nyní před něho předstoupil vizionář Jehu, syn Chananiho,** a řekl králi Jehošafatovi: Má se poskytovat pomoc ničemným, a měl bys mít lásku k těm, kteří nenávidí Jehovu? A proto je proti tobě rozhořčení od Jehovovy osoby.“ (2. Paralipomenon 19:2)
896	„**A poté se stalo,** že proti Jehošafatovi válečně přitáhli synové Moaba a synové Ammona a s nimi někteří z Amonim.“ (2. Pa 20:1)
895	„A **v pátém roce izraelského krále Jehorama**, syna Achabova, **zatímco byl judským králem Jehošafat**, stal se **králem Jehoram,** syn judského krále Jehošafata.“ (2: Královská 8:16)
894	„A posléze *(Achaziáš, syn Achabův)* zemřel podle Jehovova slova, **které mluvil Elijáš**; a začal místo něho vládnout Jehoram **ve druhém roce judského krále Jehorama**, syna Jehošafatova, protože neměl syna.“ (2. Královská 1:17)
891	„A na všech královstvích zemí spočinul děs před Bohem, když slyšeli, že Jehova bojoval proti nepřátelům Izraele. **Tak nebyla Jehošafatova královská říše vyrušována,** a jeho Bůh mu dával odpočinek všude kolem. A Jehošafat dál vládl nad Judou. **Bylo mu třicet pět let,** když začal vládnout, **a vládl v Jeruzalémě pětadvacet let.** A jeho matka se jmenovala Azuba, dcera Šilchiho.“ (2. Pa 20:29-31)
	„A **v pátém roce izraelského krále Jehorama**, syna Achabova, **zatímco byl judským králem Jehošafat**, stal se **králem Jehoram,** syn judského krále Jehošafata.“ (2: Královská 8:16)

Když si postupně vytvoříme další tabulky, pro každou osobu. Achaba, Jezábel, Jehorama a Achazjáše, syny Achabovy. Jehorama a Achazjáše, syny Jehošafatovy. Elijáše, Elišu, Šunemanku, Naamana, Ben-Hadada, Chazaela, Jeha, vnuka Nimšiho, tak si vytvoříme přesnou časovou osu, jak se vše odehrávalo.

Jak jsem už uvedl, mám přes třicet stran různých poznámek, vypsaných konkrétních textů, kdy jsem se tomu všemu věnoval víc než tři týdny, denně 12. hodin a více, protože mi byly kladeny otázky a já se musel brodit Písmem sem a tam, abych nakonec vše poskládal takto, jak ukazuji skrze tabulku níže.

Cituji některé texty, aby bylo jasné, proč to tvrdím:

„Achab, syn Omriho, ten se stal králem nad Izraelem ***ve třicátém osmém roce judského krále Asy****; a Achab, syn Omriho, dále vládl nad Izraelem v Samaří* ***dvaadvacet let.*** *A Achab, syn Omriho, činil v Jehovových očích ještě hůře než všichni, kteří byli před ním.* ***A jako by to byla pro něho naprostá malichernost, že chodí v hříších Jeroboama, syna Nebatova, stalo se, že si teď vzal za manželku Jezábel, dceru krále Sidoňanů Etbaala, a začal chodit a sloužit Baalovi a klanět se mu.*** *Dále, postavil Baalovi oltář v Baalově domě, který vystavěl v Samaří.A Achab dále udělal posvátný kůl; a Achab udělal více, aby urazil Jehovu, Boha Izraele, než všichni izraelští králové, kteří byli před ním.“* (1. Královská 16:29-33)

Kdy je myšleno slovo **TEĎ?** Ve 38. roce krále Asy, tedy od 1. nisana 919 do 30. adaru 918 př.n.l. .

Jezábel bylo okolo 15-ti nebo 16-ti let, když si jí Achab bral za manželku. Když jí Jehu zabíjí, nemůže být starší 50-ti let, jinak by se nestalo toto, když jej chtěla svádět svou krásou:

„Posléze přijel Jehu do Jezreelu, a Jezábel o tom slyšela. ***A pak si nalíčila oči černou barvou a krásně si upravila hlavu a shlížela oknem.***“ (2. Královská 9:30)

rok př.n.l.	událost
924	narození Jehorama, syna Jehošafatova
?	někdy v tomto čase se Achabovi rodí Achazjáš, kterého v roce 900 př.n.l., po 1. nisanu, jmenuje Achab za spoluvládce, aby byl v Samaří zajištěn trůn jeho potomkům. Věděl, že jej nebeský Otec chce odstranit a když přitáhne Ben-Hadad, musí jednat
919	**1. nisana** se stává na plných 22. let Achab králem v Samaří, to znamená že umírá po **1. nisanu**, tedy podle Písma, někdy ke konci léta roku 897 př.n.l. .
919-918	bere si v tomto roce Jezábel, mladou slečnu. Ta otěhotní na jaře 917 př.n.l. .
916	**1. nisana** se stává **na plných 25. let Jehošafat králem nad Judou** a po **1. nisanu 897** př.n.l. a smrti Achaba **i nad Samařím.** Achab jej uznává za svou **hlavu** po svém pokoření, protože je jako Izraelský král, Jehošafat v tom čase označen v 2. Kr. 6:21, kdy k události dochází v čase konce léta, v roce 900 př.n.l., kdy musí zasáhnout jako král celého Izraele, prototi syrským tlupám, které se nesmířili s Ben-Hadadovou porážkou, kdy poslal své sluhy nejprve s provazy a pak přišel sám k Achabovi a ten se měl skrze proroka Elišu dotázat, zda jej má nechat naživu a nebo usmrtit. Tím, že toto Achab neučinil, pošpinil jméno nebeského Otce a prokázal, že není srdcem u nebeského Otce.
	Achabovi a Jezábel se rodí syn Jehoram
914	Jehošafat dokončuje odstranění výšin, zavádí čisté uctívání a upevňuje reformou státní správy, své postavení. Nechává vyučovat svůj lid Božímu zákonu po celé Judě.
908	Protože touží Jehošafat, ale nedotazuje se Jehovy Boha, zda je to i Jeho vůle, sjednoti opět všechny kmeny, proto uzavírá s Achabem spojenectví tím, že Achab, Jehošafatovu synovi Jehoramovi, dává svou dceru Atalju. Manželé zůstávají v Samaří. Jehoramovi je tedy plných 16. let. Atalji je stejně, nebo o rok méně

„***Nakonec Jehošafat ulehl se svými praotci a byl pohřben se svými praotci v Městě Davidově; a začal místo něho vládnout jeho syn Jehoram. A měl bratry, Jehošafatovy syny, Azarjáše a Jechiela a Zecharjáše a Azarjáše a Michaela a Šefatjáše. Ti všichni byli syny izraelského krále Jehošafata. Jejich otec jim tedy dal mnoho darů ve stříbře a ve zlatě a ve vybraných věcech spolu s opevněnými městy v Judě; ale království dal Jehoramovi, neboť byl prvorozený.***“ (Paralipomenom 21:1-3)

„*Pokud jde o ostatní Jehošafatovy záležitosti, první a poslední, jsou zapsány tam mezi slovy Jehua, syna Chananiho,* ***jež byla vsunuta do Knihy izraelských králů.***“ (2. Pa 20:34)

„***A Achab měl v Samaří sedmdesát synů. Jehu proto napsal dopisy a poslal je do Samaří knížatům Jezreelu, starším mužům a Achabovým opatrovníkům a řekl: Nyní tedy, právě v čase, kdy vám přijde tento dopis, jsou u vás synové vašeho pána a jsou u vás válečné dvoukolé vozy a koně a opevněné město a zbroj.***“ (2. Královská 10:1,2)

Výše uvedený text nám odhaluje, že byl Achabův vztah k manželce Jezábel jiný, než k ostatním manželkám, se kterými měl děti. Že jí dal hlavní postavení ve svém domě. Že jí skutečně miloval.

„***A Jehošafat měl hojnost bohatství a slávy; ale spříznil se sňatkem s Achabem.***“ (Paralipomenom 18:1)

Jehošafat by nikdy nedal svého prvorozeného syna Jehorama za manžela někomu, kde řádí Baalovi proroci, proto to muselo být v roce 908 př.n.l., protože dříve by to vzhledem Jehoramově věku nešlo, byl by moc mladý a Jehošafat nežil ve středověku, nebo v čase islámu, kde se mladší manželství běžně tolerovala, nebo se tolerují, ale v 16-ti letech, už byl mladým mužem. Později to být také nemohlo, protože by Jezábel nestačila do Samaří přivést Baalův kult a zkazit zemi. A další časové údaje to také nedovolují.

rok př.n.l.	událost
907	Na Satanovu radu nechává do Samaří Jezábel přivést Baalovy proroky. Pak začne Boží proroky pronásledovat, aby je začala i hubit.
906	Na počátku roku Atalja otěhotní a ke konci roku porodí Jehoramovi judskému, syna Achazjáše, kterému je už **1. nisana 883 př.n.l.** plných 22. let. V létě, oznámí Elijáš Achabovi, že začíná sucho, protože dovolil Jezábel, aby s ním manipulovala a nezasáhl proti jejímu zabíjení Božích proroků. Elijáš se ukrývá v Carefatu, který patří Sidonu. Sidon spadá pod Chetity. Tam nemá Achab autoritu, aby mu Elijáše vydali. Zároveň tam by jej nehledal, protože je to centrum Baalova kultu.Ze Sidonu pochází jeho manželka Jezábel. Elijáš se stává známým tím, že jej nebeský Otec přemisťuje skrze větrné bouře
906-905	**Od léta do léta, první rok sucha**
905	Křísí Elijáš syna vdovy, u které přebývá.
905-904	**od léta do léta, druhý rok sucha**
904	Od konce léta probíhá třetí rok sucha, až do události na hoře Karmel. Někdy na počátku listopadu se Elijáš vrací k Achabovi
Listopad / prosinec	Hora Karmel, pobití proroků. Vše se dozvídá od Achaba Jezábel a chce Elijáše usmrtit
904/903	Na přelomu roku chce Achab získat Nabotovo pole

Bystřiny vysychají vždy nejdříve počátkem léta. Proto víme, od kdy je potřeba hledat počátek sucha.

Zde budou mnozí překvapeni, co tvrdím, že byl Elijáš znám tím, že skrze minimálně další případ, který není v Písmu uveden, že jej ve větrné bouři takto nebeský Otec přemísťoval. Takže dva texty, které to dokazují:

„Jak Obadjáš pokračoval v cestě, hle, vstříc mu šel Elijáš. Hned ho poznal a padl na tvář a řekl: Jsi to ty, můj pane, Elijáši? A tak mu řekl: Jsem to já. Jdi, řekni svému pánovi: Je tu Elijáš. Ale on řekl: Jaký hřích jsem spáchal, že bys vydával svého sluhu do ruky Achaba, aby mě usmrtil? Jakože žije Jehova, tvůj Bůh, není národ ani království, kam můj pán neposlal, aby tě hledali. Potom, co řekli: Tady není, přiměl to království a národ přísahat, že tě nemohli najít. A teď říkáš: Jdi, řekni svému pánovi: Je tu Elijáš. ***A zcela jistě se stane, až od tebe sám odejdu, že tě nato Jehovův duch odnese,*** *a nebudu vědět kam; a budu muset přijít a povědět to Achabovi, a nenajde tě a zcela jistě mě zabije, jakože se tvůj sluha od mládí bojí Jehovy.“* (1. Královská 18:7-12)

„A dále mu řekli: Hle, s tvými sluhy je padesát mužů, statečných osob. Prosíme, ať jdou a hledají tvého pána. ***Možná, že ho Jehovův duch pozdvihl, a pak jej hodil na jednu z hor nebo do jednoho údolí.*** *Řekl však: Nepošlete je.“* (2. Královská 2:16)

Jak můžeme vidět z odkazů na biblické texty, skutečně neřadí Jeremiáš v knihách Královských myšlenky chronologicky.

rok př.n.l.	událost
903	První necelé tři měsíce je Elijáš mimo Samaří. Pak jde pomazat Jeha a Chazaela za budoucí krále
	V březnu při orbě povolává Elišu.
	Krátce na to přichází Elijáš k Achabovi, aby mu sdělil, že za zabití Nabota bude odstraněn. Nebeský Otec mírní svůj soud, protože Achab učinil pokání a už se nenechal dále ovládat svou ženou Jezábel.
	V létě, nebo na podzim je Elijáš odnesen zřejmě do oblasti okolo Ekronu, místa opět Baalova kultu, aby tam zřejmě vydával svědectví. O několik let později vydává svědectví Achazjášovi, když hledá pomoc u Satana (Baelzebuba) právě v Ekronu. V roce 886 pak piše dopis Jehoramovi judskému, synu Jehošafata.
	Proroci jej nemohou najít a stěhují se s Elišou do Jericha. To bylo opět zbudováno opět za dnů Achaba. Jericho je 20 km od Jeruzaléma. Jehošafat se s ním seznamuje.
	Eliša často cestuje a to přes oblast Šunemu. Tam potkává Šunemanku, která mu nechává vybudovat horní místnost, aby si tam odpočinul.
902	Eliša se ptá Gechaziho, co může učinit ženě, Šunemance, za to, že nechala přistavět náhorní místnost, aby si tam mohli odpočinout. Gechazi mu prozradí, že je bezdětná. Musí to být někdy mezi lednem a únorem, než započnou jarní práce, protože v tom čase za rok má chovat syna. Když jej křísí, chodí už 4. letý syn s otcem na pole.

Pořádně přemýšlejme nad tím, jaké detaily jsou nám v Písmu sdělovány. Proč vím, že měl syn, kterého Eliša křísí, právě po čtvrtých narozeninách, v čase Letnic, kdy syn umírá a když pak odcházel se svou matkou do země Filištínů? Protože víme, kdy započal sedmiletý hladomor, který byl připuštěn také na Judu, jako součást Jehošafatova pokárání, že šel do války společně s Achabem. Ale vzhledem k srdci Jehošafata, protože skutečně miloval nebeského Otce, nebyly následky pro něj a Judu fatální, jako byly na úplném konci pro Samaří a Achabova syna Jehorama.

Když jsem věk syna zkoumal, byla mi duchem položena otázka, abych se zamyslel nad tím, od kolika let pásla má maminka krávu a kozu, bez dozoru rodičů. A kdy se děti v Izraeli odstavovaly od matky, která je do té doby měla vždy u sebe. Když dovršila má maminka 4. let, tak musela chodit pást krávu a kozu. A v den 4. narozenin probíhala v Izraeli oslava odstavení. Tuto slavnost zavedl Abraham u Izáka.

„Později se poslové vrátili a řekli: Tak řekl Ben-Hadad: Poslal jsem k tobě a řekl jsem: Své stříbro a své zlato a své manželky a své syny mi dáš. Ale zítra asi touhle dobou k tobě pošlu své sluhy a pečlivě prohledají tvůj dům a domy tvých sluhů; a stane se, že vezmou do ruky všechno žádoucí tvým očím a odejmou to. Izraelský král tedy zavolal všechny starší muže země a řekl: Všimněte si, prosím, a vizte, že ten člověk hledá neštěstí; ***poslal totiž ke mně pro mé manželky a mé syny a mé stříbro a mé zlato a neodepřel jsem mu je.*** *Nato mu řekli všichni starší muži a všechen lid:* ***Neuposlechni, a neměl bys svolit.*** *Řekl tedy Ben-Hadadovým poslům: Řekněte mému pánu, králi:* ***Všechno, co jsi svému sluhovi vzkázal prvně, udělám; ale tohle nejsem schopen udělat.*** *S tím poslové odešli a přinesli mu slovo zpět. Ben-Hadad k němu nyní poslal a řekl:* ***Kéž mi tak bohové učiní a kéž k tomu tak přidají****, jestli prach Samaří bude stačit do hrstí všemu lidu, který mě následuje! Izraelský král zase odpověděl a řekl: Mluvte k němu: Ať se ten, kdo se opásává, nechlubí jako ten, kdo se odpásává. A jakmile slyšel to slovo, zatímco on a králové popíjeli v chýších, stalo se, že okamžitě řekl (Ben-Hadad) svým sluhům: Rozestavte se! A začali se rozestavovat proti městu. A pohleďme, k izraelskému králi Achabovi* ***se přiblížil jistý prorok*** *a potom řekl: Tak řekl Jehova: Viděl jsi celý tento velký zástup? Hle, vydávám ti jej dnes do ruky, a jistě poznáš, že já jsem Jehova.“ (*1. Královská 20:5-13)

Satan okamžitě po porážce kuje další plány proti nebeskému Otci a všem aktérům. U Jehošafata skrytě, proti Achabovi, Ben-Hadadovi a Jezábel pro duchovní stranu otevřeně.

*„****Později se*** *k izraelskému králi (Achabovi) přiblížil* ***ten prorok*** *a řekl mu: Jdi, posilni se a všímej si a viz, co uděláš;* ***napřesrok totiž syrský král proti tobě přitáhne.“*** (1. Kr. 20:22)

rok př.n.l.	událost
902	Ben-Hadad III. Poprvé přichází popichovat a válčit s Achabem. Jak z 1. Královské 20. kapitoly vidíme, Achab s ním nechce bojovat. Proč? Uvědomuje si rozsudek nad ním vynesený za to, že dovolil Jezábel, aby zabila Nabota. Satan usiluje o Achaba usiluje, aby zvrátil Boží rozhodnutí, že za Achabem zamete, jeho domem, až za vlády jeho syna, Jehorama. Aby Satanovi nebeský Otec ukázal, že Achab učinil skutečné pokání a Jezábel už neposlouchá, už s ním nemanipuluje, je ochoten dát dvakrát své syna a své manželky, včetně Jezábel, kterou miluje. Proto starší muži radí pod působením ducha, aby Ben-Hadadovi nevyhověl, když zvýšil své požadavky. Proto k Achabovi přichází jistý prorok. Kdo to je? Stačí si odpovědět, kterému z Božích proroků skutečně věří. To pochopíme, z kontextu, že je jím jedině Elijáš.
	Války se vedou na jaře, nebo v létě. Dochází k bitvě a Ben-Hadad je poražen
901	Před 1. nisanem se Šunemance v Samaří, rodí syn podle Elišova slova.
900	Na přes rok Satan pobídne Ben-Hadada III., aby opět zaútočil na Achaba, protože byl při první porážce potupen Satanův majestát, jeho stvořená božstva. Činí tak proto, že mu přece Achab a Samaří patří. Nebeský Otec posílá muže *pravého* Boha. Takto je označen v tom čase jen Eliša. Proč? Převzal úřad od Elijáše s dvěma podíly ducha. Je hlavou proroků, jak pro Judu, tak pro Samaří. Achab se s ním seznámil, když Elijáš učil Elišu a oba přišli, ač to není takto řečeno, k Achabovi, když měl Elijáš nad Achabem vynést soud. To nám totiž odhalí jen přesný časový sled. Achab Elišovi věří, proto i podruhé se Ben-Hadadovi postaví. Když Ben-Hadad přichází k Achabovi, jako poražený král, podnítí Achaba Satan, protože Achab se změnil, a chce projevit milosrdenstv, podnítí Satan Achaba, aby prohlásil Bem-Hadada za bratra. Tím Achab potupil nebeského Otce, protože se nedotáže Eliši, jak má s ním naložit. Proto posílá nebeský Otec někoho ze synů proroků, Elišova sloužícího Gechaziho, jako proroka, který mu oznámí, že Ben-Hadad nyní usmrtí jeho. Když to neučinil Achab jemu.

„***A napřesrok se stalo***, *že Ben-Hadad povolal Syřany a vytáhl k Afeku do bitvy proti Izraeli. Izraelští synové, ti byli povoláni a zásobeni a vytáhli, aby se s nimi střetli; a izraelští synové šli před nimi do tábora jako dvě stádečka koz, kdežto Syřané, ti naplňovali zemi.* ***Potom se přiblížil muž pravého Boha*** *a řekl izraelskému králi, ano, dále řekl: Tak řekl Jehova: Jelikož Syřané řekli: Jehova je Bohem hor, a není Bohem nížin, budu muset celý ten velký zástup vydat do tvé ruky,* ***a jistě poznáte, že já jsem Jehova.***“ (1. Kr. 20:26-28)

„A když se tvůj sluha činil tady a tam, tu se stalo, že on byl pryč. Izraelský král mu na to řekl: Takový je tvůj vlastní soud. Sám jsi rozhodl. Sňal tudíž spěšně obvaz, který měl (Gechazi) přes oči, a izraelský král ho poznal, že je z proroků. Nyní mu řekl: Tak řekl Jehova: ***Protože jsi nechal ujít ze své ruky muže, který mi byl oddán ke zničení, tvá duše zaujme místo jeho duše, a tvůj lid místo jeho lidu.*** *A tak se izraelský král odebral směrem ke svému domu* ***rozmrzelý a skleslý*** *a přišel do Samaří.*“ (1. Kr. 20:40-43)

rok př.n.l.	událost
900	Protože je to 17. rok Jehošafatovy vlády a Achab ví, že jej má Ben-Hadad usmrtit, jmenuje svým spoluvládcem syna Achazjáše, ač to není společný syn s Jezábel, chce mít jistotu, že bude na jeho trůnu po jeho smrti sedět jeho syn.
	Na podzim přichází syrské tlupy do Izraele. Achab se bojí smrti. Povolává a podřizuje se Jehošafatovi, který se stává hlavou nad celým Izraelem. Zasahuje proti syrským tlupám, protože se Ben-Hadad zapletl do války s celým Izraelem a chce napadnout i Jehošafata. Proto je v textu 1. Kr. 6. kapitole vše spojeno s Elišou a není záměrně jmenován Jehošafat, ale jen Izraelský král. Poznáme to podle oslovení Eliši. Jehošafat mu říká **OTČE**, protože tímto výrokem se vzdávala čest hlavě proroků. Proto Pán Jehošua zakazuje svým učedníkům toto oslovení. Hlavou je Otec, pak Syn, který je naší hlavou a největší učitel a prorok, který kdy žil.
	Těmito tlupami je unesená malá izraelská holčička, která se dostává k manželce Naamana, vrchního velitele Ben-Hadadova vojska. Díky těmto událostem Naaman ví, že existuje Eliša, velký prorok. Proč byl postižen malomocenstvím? Na to odpovídají informace o zabití a porážce Achaba, Samaří a Judy, jako celku.
	Někdy po těchto událostech se odehrává to, co bylo ukázáno jako vidění Michajášovi
899	Zřejmě na nátlak své manželky Jezábel, jmenuje **po 1. nisanu** za spoluvládce Achab také svého syna z Jezábel, Jehorama. Děje se to v 18. roce Jehošafatovy vlády. Je to tedy také spoluvláda s Jehošafatem, který se stal v 17. roce své vlády nad Judou, také králem nad Samařím. Jehošafat tak spojuje všechny kmeny Izraele. Není to vůle nebeského Otce, protože není lid na to připraven v srdci, aby jednal společně a plnil Boží vůli.

„A stále chodil (Jehošafat) cestou svého otce Asy a neodbočoval od ní, takže činil to, co bylo správné v Jehovových očích. Jen výšiny nezmizely; ***a lid ještě nepřipravil své srdce pro Boha svých praotců.****“* (2. Pa 20:32,33)

Nestačí, aby král šel celým srdcem za nebeským Otcem, když lid nemá připravené srdce, **nemůže být opět sjednocen**. I když král odstraní i výšiny a obnoví čisté uctívání, stačí málo a výšiny se za vlády Jehošafata, kdy v roce 895 př.n.l., nechá spoluvládnou i svého syna Jehorama, který žil s manželkou Ataljou, za největšího odpadnutí Izraele v Samaří, že stačí málo, a lid se vrací k modlářství. A zhoubný vliv syna, který je opět manipulován svou manželkou, jak to Atalja viděla u Jezábel a Achaba, zničí do 4. let spoluvládou Jehoram, syn Jehošafatův, čisté uctívání v Judě. Když samostatně usedne v roce 891 př.n.l. po 1. nisanu (1. dubnu) na trůn, je už modlářství v plném proudu. Proto není tento text v rozporu s tímto textem:

„A Jehova zůstával s Jehošafatem, protože chodil po dřívějších cestách svého praotce Davida ***a nepátral po Baalech.*** *Pátral totiž po Bohu svého otce a chodil v jeho přikázání, a ne podle konání Izraele. A Jehova udržoval království pevně založeno v jeho ruce; a celá Juda nadále dávala Jehošafatovi dary, a on měl hojnost bohatství a slávy. A jeho srdce se osmělilo v Jehovových cestách,* ***a dokonce z Judy odstranil výšiny a posvátné kůly.****“* (2. Pa 17:3-6)

Máme připravené srdce, bratři a sestry, tak jako je měl připravené Jehošafat? A zde je odpověď, proč víme, že by nedal svého syna Jehorama za manžela Atalji, dceři Achabově, kdyby už v Samaří řádil Baalův kult. Důležitý detail pro sestavení

správné časové linky a pro porozumění, jak vše správně pochopit. Informace jsou stopy, které musíme jako Colombo prozkoumat a dovolit, aby nám nebeský Otec kladl duchem otázky:

„***Proč právě toto čteš? Mohu si v zápisu protiřečit, nebo ti to má něco hlubšího odhalit?***“ .

Není v mých silách, protože musím svůj příspěvek, svůj komentář přidat, abych odhalil úplně všechny časové údaje, jak mi byly při mém brodění se Písmem odhaleny. Proto se budeme podrobně zabývat Elijášem a Elišou v samostatném komentáři, v dalším Mirkově a Šárčině námětu. Abychom načerpaly moudrost a porozumění skutečně hlubokým věcem toho, co se z období od Achaba až po Jeha, Jehošafata až vnuka Achazjáše, co se vše dozvídáme. Zahrnuté období je dlouhé od 1. nisana 919 do 1. nisana 882 př.n.l., tedy plných **37. let**.

Proč 37? Protože je to **PRAVDA** (3), která je **DOKONALÁ** (7).

Co se odehrává v duchovní říši?

To nikdo nedokáže odhalit, pokud mu ty informace nepředá nebeský Otec skrze svého ducha, své vedení. To platí i u bratra Mirka a platí to i u mne. **Sami bychom na to nikdy nepřišli !!!**

Jsme v čase od podzimu roku 900 do jara 899 př.n.l. . Satan ví, že má být Achab odstraněn Ben-Hadadem III. . Ben-Hadad i Achab, ti jsou však pokořeni natolik, že si na žádný nový konflikt netroufnou. Proto Satan potřebuje mít možnost, aby mohl působit i na Boží proroky. **Proto o to musí nejprve nebeského Otce o to nejprve požádat.** Jezábel, ta mu stále celá patří. Achab jí stále miluje. Proto Satan potřebuje i Boží proroky, aby působení Jezábel zafungovalo. Jezábel je ta, kdo ráda něco svému muži nabídne. Musí se dozvědět, že Ramot-Gilead patřil dědičně kmenu Manase. Takže Satan bude postupovat stejně, jako vždy postupoval. A máme to v Písmu jako příklad. V roce 522 př.n.l., kdy Kambýses a jeho syn Dareiros Veliký, jsou na společné výpravě v Egyptě.

Tehdy se nad Medo-Persií ujímá na sedm měsíců vlády státním převratem nějaký Smerdis, Gaumata. V Persii existuje zákon, že když král něco vydá a označí jako zákon, je potřeba se tím řídit. Sám král a také jeho potomci, musí takový zákon dodržet. Satan podněcuje po převratu okolí Judy, aby Judejcům bránili ve stavbě druhého Jehovova chrámu. Proto je vede Satan k tomu, aby poslali Gaumatovi dopis, kde má hledat v záznamech, že Judea byla mocné království a že když Judejcům dovolí, aby ve stavbě pokračovali, že utrpí škodu.

Gaumata jejich přání vyhoví, prozkoumá záznamy a vydá zákon, že se stavba musí zastavit. Satan jej samozřejmě vede, takže Gaumata nalezne v záznamech jen to, oč jej odpůrci Judy žádají.

U Achaba potřebuje, aby i on hledal v záznamech. Takže podnítí Jezábel, která opět vidí Achabovu rozmrzelost, jako jí viděla u Nabota. Předloží mu tedy pod Satanovou inspirací, aby také pátral v záznamech. Aby v nich nalezl něco, co ještě více vzdálí Ben-Hadada od něj. Achab zjišťuje, že Rimot-Gilead mu patří, ale Ben-Hadad tam má své vojenské síly a on ví, že bez Boží pomoci Rimot-Gilead zpět

nezíská. Potřebuje radu. Už ne od Baalových proroků, ale od Božích proroků.

Rád by se poradil s Elišou, ale ten mu skrze sloužícího Gechaziho vydal jasné Boží slovo, že jej Ben-Hadad III. zabije, když to on neučinil jemu. Proto Achab kolem sebe shromažďuje Boží proroky. Satan už má svolení, že mohou Achaba podvést. Takže ti Achabovi pochlebují. Je zde však jeden, který to nedělá, nějaký Michajáš, na toho Satan zatím nemůže. Poradí Satan Achabovi skrze Jezábel, aby jej zavřel do vězení. Jezábel použije logiku, když Achabovi říká:

„*Všichni jsou s tebou, jen tento jeden ti dělá problémy. Musí to být falešný prorok, vždyť ty sám se stále pokořuješ.*“ .

Achab ze své dřívější zkušenosti už ví, že Jezábel nesmí naslouchat, ale rada se mu zdá dobrá. I podvedení proroci si z Michajáše dělají legraci, ač ten jim stále říká pravdu. Že opět Jezábel získává na Achaba tento vliv, to máme v Písmu odhaleno tím, že i jejich společného syna Jehorama, dosazuje na trůn, jako spoluvládce. Vždy musíme přemýšlet v souvislostech a celkovém kontextu děje.

Na konci roku 898 př.n.l., nebo na přelomu, už v roce 897 př.n.l. má Achab dohodnuto s Jehošafatem, že se u něj potkají. Protože není hladomor, tak Achab uspořádá obrovskou oběť, aby prokázal svou zbožnost Jehošafatovi. Protože je Jehošafat oficiálně králem i nad Samařím, oznámí mu, že se dočetl v záznamech, co vše patřilo kmenům Izraele, že je potřeba, když Jehošafat obnovuje Izrael, jako za dnů Davida, aby Ben-Hadada vyhnal. Opět Achabovi radí v těchto věcech Jezábel, jak má Jehošafata zmanipulovat.

Nyní přichází čas na to, aby Satan plně uplatnil své svolení, že může i na Michajáše zapůsobit tak, aby to pocítil jako působení ducha a vydal souhlasné rozhodnutí. Nebeský Otec nesouhlasí s myšlenkami Jehošafata, aby opět plně sjednotil celý Izrael, protože vidí, že Jehoram, jeho syn nemá připravené srdce, že je pod stejným vlivem Atalji a ta zase pod vlivem Satana, skrze zbytky Baalových proroků, s těmi navázala vztah v čase Jezábel, když je v Samaří vyvýšila.

Nebeský Otec zajistí, aby se v tom čase kolem Jehošafata neobjevil ani Eliša, kterému říká **OTČE,** a ani Elijáš, který působí někde kolem Ekronu. Nebeský Otec ví, že Jehošafat potřebuje zkušenost, že vše musí zkoumat a nedat na většinový názor. Když všichni proroci kolem s Achabem souhlasí, dostane Jehošafat varování, aby ještě pátral dále. Nebeský Otec ví také, ač s tím Satan nikdy otevřeně nevyrukoval, že jeho primární objekt zájmu je Jehošafat a Achaba chce pro toto jen využít. Není totiž nebeskému Otci utajena žádná skrytá myšlenka, jak člověka, tak celého stvoření. Nechce odhalit před Satanem, že Jehošafata přísně napomene, aby si uvědomil, že musí skutečně pátrat u **OTCE**, u **Eliši,** hlavy proroků, kterého Satan nesmí podvést. Kdyby mohl i jeho, pak by se Eliša stal nedůvěryhodný, jak v očích Jehošafata, tak v očích lidu.

A i kdyby pak Eliša vyřkl to co Michajáš, Jehošafata by to odradilo. U Achaba už dozrál čas za jeho skutky, aby byl skutečně Ben-Hadadem odstraněn, protože se plně neodstřihl od Jezábelina vlivu. To co pochopil na počátku, to nechápal později, když jej v rozmrzelosti opět utěšovala a tak nad Achabem a jeho lidem opět získávala svou autoritu, kterou si pojistila skrze jejich syna Jehorama.

Jehošafat, který je Božím duchem upozorněn, že tu není něco v pořádku, tak

trvá na dalším potvrzení, že je to správné, jít bojovat k Rimot-Gileadu. Satan tedy proti Jehošafatovi vynáší svůj trumf, ovlivňuje Michajáše, aby vydal souhlasné stanovisko, což Michajáš učiní, protože věří, že je to z Otcova, Božího ducha. Vůbec jej nenapadá, že je to jinak. Proto jasně oznamuje, že on říká jen to, co mu říká nebeský Otec. A toto je poučení i pro nás, že když platí:

„***Šimone, Šimone**, pohleď, **Satan si vás vyžádal, aby vás proséval jako pšenici.***“ (Lukáš 22:31)

Že bude mít Satan možnost nás podvést stejně jako Michajáše, abychom získali potřebné zkušenosti. Když toto Satanovi nebeský Otec dovolí, jako dokonalou past, dá vždy v Písmu najevo, co tím máme pro sebe pochopit. Pokud jsme my muži v postavení učitele, **co tím máme pochopit vzhledem k Otcově vůli, jako celek**. Sám nebeský Otec toto nevymýšlí, **toto si žádá vždy Satan**, ale nebeský Otec ví, že máme na prvním místě jeho vůli, **tak nám ta zkušenost pomůže duchovně vyrůst.** Stejně tak to nebeský Otec nakonec využil pro Jehošafata, ale on se z toho všeho, jak nám ukazují jeho skutky po Achabově smrti, **stejně plně nepoučil.** A to je pro nás druhé varování, že pokud chceme dosáhnout na odměnu, tak nám mají zkušenosti vštípit to, **že už naše chyby nemáme dále opakovat.**

Kde se podařilo Satanovi Jehošafata podvést? Právě v tom, že nejprve Michajáš souhlasí, ale když oznamuje, co mu vidění od Otce skutečně odhaluje, že tam vidí stejné shromáždění andělů, jako je zaznamenáno u Joba, tak na to Jehošafat nedbá. On nezná Michajáše, co Achabovi říkal, než jej dal na popud Jezábel zavřít. V tu chvíli byl pro něj nedůvěryhodný.

Důkazem, že to tak skutečně bylo, že se shromáždění v nebi podobalo přesně tomu, co nastalo u Joba, tak těmi důkazy jsou jednání Achaba před bitvou. Achab ví, že je ze strany Ben-Hadada v ohrožení života. Proto navrhuje, aby se převlékl jako velitel a ne král. K tomu jej podnítil Satan, aby pak Naamanovým vojákům nařídil, že mají zabít a nebo zajmout a bojovat, jen s králem. **Jedině takto oblečený a v čele vojska snadno identifikovaný, je Jehošafat.** Takže se Satanovi daří, aby Jehošafata ohrozili na životě. Ale nebeský Otec zasáhl. Dovolil, aby byl v čele útoku na Jehošafata někdo, kdo jej znal fyzicky, **aby poznal**, že to není Achab.

Protože rozkaz zněl jasně, kdo má být cílem Syřanů, oznámil, **že toto není Achab.** Aby se naplnilo Otcovo slovo proti Achabovi, tak někdo náhodně vystřelí svůj šíp a ten přesně zasáhne potřebný cíl. Satan svého cíle nedosáhne, **ale nebeský Otec ano.** Jehošafat má zkušenost, že když se skutečně nedotazuje skrze Elišu nebeského Otce a pak se neřídí touto radou, že ohrožuje život svůj a svých blízkých. Toto si musíme bratři uvědomit. My jsme hlava, která nese zodpovědnost.

Vám sestrám musí být zase jasné, že když víte, že Váš muž stojí na straně nebeského Otce, že vše zkoumá tím, že se brodí Písmem sem a tam, že se nechává plně nebeským Otcem poučovat, tak když s Vámi nesouhlasí, protože i Vy můžete být dokonale podvedené, skrze vlastní intuici, tak je potřeba se mu podřídit. Vždyť to nečiní proto, aby nad Vámi sestry panoval, **ale proto, aby Vás, své**

vlastní tělo chránil. Muž potřebuje, aby byl skutečně šťastný, aby Vás mohl milovat. A když Vy nejste šťastné, tak cítí vinu, že někde selhává. A toho Satan využívá pro rozdělení.

Neznamená to, že se muž nemůže mýlit, o tom je pak vzájemná komunikace, kdy si muž vyslechne Vaše argumenty, ty pak nejlépe společně předloží nebeskému Otci a ten pak sám rozhodne, když muže povede duchem do Písma, aby svůj případný omyl uznal a dá mu plné porozumění, co se mají oba naučit. Když se Satanovi podaří rozjitřit plně emoce a oba rozdělit, musí se oba zamyslet, v čem to rodělení narušuje Boží vůli. **Musí si Satanův vliv jako Jehošafat uvědomit,** jinak by nad námi Satan zvítězil. Vše se musí řešit vklidu, ne pod emocemi. Jasnou logikou skrze Boží slovo a vedení Božím duchem, kdy muž za vše nese odpovědnost.

Proto i Vám, ženám, duchovním sestrám, nebeský Otec skrze Šárčinou úvahu radí, abyste se brodily Písmem sem a tam. Byl nám předložen způsob, jak to máme činit. Mirek byl veden jinak než já, přesto musí být výsledek stejný, jak pochopit, co se skutečně stalo. Bratr je omezen na poznání, které mám já, protože mi bylo dovoleno, se Písmu věnovat mnohem déle. Je Vaším učitelem pro dnešní dobu. Je tedy nyní výš, než jsem já vůči Vám, bratři a sestry. Já budu už jen skrze komentáře tohoto typu, podporovat to, kam je bratr Mirek nebeským Otcem veden. Má to svůj hluboký význam, aby on a také má manželka Šárka, aby oba získali určité zkušenosti, na kterých pak mohou nám všem ukázát, jak nebeský Otec vytváří skutečnou dichovní rodinu.

Že sjednocení přichází skrze plné respektování Boží vůle a ne skrze lidské představy, že my sami někoho budem z duchovní rodiny vyhánět jenom proto, že s našimi kroky a myšlenkami nesouhlasí. Toto chce Satan, **ne nebeský Otec.** Pokud se v naší mysli vyvine taková to myšlenka, že ač skutky někoho svědčí, že jej skutečně nebeský Otec vede a my přesto cítíme k takovému člověku negaci, tak musíme začít hledat skutečnou příčinu, kdo za takovými pocity a rozdělením skutečně stojí.

Kéž nám v tom náš nebeský Otče, Svrchovaný Pane JeHoVaH (Jehovo) pomůžeš prostřednictvím Tvého Syna, Pána Jehošuy Krista, skrze ducha, našeho pomocníka. Amen a amen

Věnováno Vám všem, bratři a sestry, zvláště pak mé milované ženě Šárce.

Bratr Igi

Příloha - Některé další tabulky se základními údaji

př.n.l.	Základní časové údaje pro Jehošafata
951	narození Jehošafata
924	narození Jehorama, prvorozeného syna
916	1. nisana se stává Jehošafat králem ve 4..roce Achaba, samařského krále
914	po 1. nisanu, dokončuje Jehošafat státní reformu **a úplně zbaví Judu modlářství**
908	Žení svého syna Jehorama, kterému je 16. let, s Achabovou dcerou Ataljou, která bude věkem stejně stará, max. O rok mladší
906	Atalja otěhotní
905	Jehošafatovi se narodí vnuk Achazjáš
900	Po 1. nisanu, Achab, začne někdy v létě spoluvládnout se synem Achaziášem. Neví, že nebeský Otec mění své rozhodnutí, díky Achabově pokoře, že zamete za Achabovým domem, až za dnů jeho syna Jehorama. **Je to 17. rok Jehošafatovy vlády.** Začíná od 1. nisana tohoto roku do 30. Adaru následného roku
	Jehošafat nakrmí Syřany, poté co je s vojsky na návštěvě v Samaří, ale nepíše se o této návštěvě, to vyplývá z kontextu. Tak krmí syrské tlupy Ben-Hadada III. na příkaz Elišovi, kterého nazývá titulem **OTČE**, když tlupy k němu přivádí Eliša. **Jehošafat je už v tom čase hlavou nad celým Izraelem**. Achab je mu podřízen. Viz prohlášení o zápisu mezi Izraelské krále.
899	**18. rok Jehošafatovy vlády** začíná 1. nisana (1. dubna) a končí 30. adaru (31. března) 898 př.n.l. . Mezi našim 1. lednem až 31. březnem, Jehoram, syn Achaba dovršuje **18. rok věku.** 1. nisana (1. dubna) začíná spoluvládnout s Achabem zřejmě na nátlak Jezábel a také spoluvládne se svým bratrem Achazjášem

př.n.l.	Základní časové údaje pro Jehošafata
897	Jehošafat je po velké Achabově oběti opět v Samaří a je lákán Achabem k válce s Ben-Hadadem III. u Rimot-Gileadu. Achab už během prvního obléhání Samaří Ben-Hadadem III. v roce 900 př.n.l. preventivně dosazuje na trůn svého syna Achazjáše, protože jeho syn, kterého má s Jezábel, Jehoram, **nemá ještě 18. let.** A to pro případ, že by v bitvě zahynul. Vyžádaná inspirace Satanem na nebeském Otci, poté, co Jehošafat nakrmí syrské tlupy. V tom čase začíná podvádět Boží proroky. Aby Satan mohl dosáhnout na svůj plán, zabít Jehošafata, využívá Achabovo porozumění, že Jehošafat vlastně sjednotil Izrael. Sám se Achab převléká za obyčejného vojáka a tak se Satanovi daří na Jehošafata zaměřit pozornost syrských sil, kterým skrytě velí přes Haamana a Ben-Hadada III., aby bojovali jen s Izraelským králem, tedy s Achabem. A to je to, co potřebujeme s děje pochopit, jak lstivě a plánovitě jedná Satan. Že se musí nejprve dotázat, zda mu bude povoleno, aby podvedl proroky, kteří touží sloužit Bohu. Kde udělal Jehošafat chybu? Učinil jí tím, **že si nevyžádal radu Elišovi,** ale spolehl se na většinový souhlas podvedených proroků. Nedokázal Michajáše vidět, jako by to viděl u Elišovi, že byl skutečně on veden nebeským Otcem ihned poté, co i on nejprve musel s váklou souhlasit, protože si to Satan vyžádal.
	Proto nebeský Otec, když se po bitvě vrací Jehošafat do Jeruzaléma, posílá na podzim Jeha, syna Chananiho, který už prorokoval Baešovi, králi Samaří, aby mu bylo oznámeno, **že je rozhořčení vůči němu, vůči Jehošafatovi,** protože pomáhal Achabovi, který sice učinil skutečné pokání, ale jednal dále ničemně tím, že se nenechal poučit Michajášem, ale místo toho jej zavřel do vězení. Nepátral tedy po Bohu Abraháma, Izáka a Jákoba celým srdcem, jako Jehošafat. **NEPŘIPRAVIL** Achab své srdce na změnu, jako nebyla připravená srdce na změnu v celém Izraeli.

př.n.l.	Základní časové údaje pro Jehošafata
896	Začíná se bouřit Moab a některé národy, Jehošafat je poráží. Judě se otevírá možnost k plně kontrolovanému přístupu k moři. S Achazjášem se domlouvá na stavbě lodí.
895	Opět je Jehošafat napomenut za to, že spolupracuje s Achaziášem. Lodě ztroskotají. Jehošafat jmenuje po 1. nisanu svého syna Jehorama, kterého si přivádí ze Samaří po porážce s Ben-Hadadem. Je to skutečně pátý rok spoluvlády Jehorama, syna Achabova, který byl takto dosazen po 1. nisanu roku 899 př.n.l. . Informace takto podaná, nám slouží jako orientace, že existuje nejprve spoluvláda tohoto Achabova syna a že jeho 12-ti letá vláda má počátek až po smrti Achazjáše, jeho staršího bratra
894	Jehoram, syn Achabův se ujímá své samostatné vlády po 1. nisanu tohoto roku. Tedy ve druhém roce spoluvlády Jehorama, syna Jehošafatova, s jeho otcem. Vše se počítá k Judě až na Atalju, k 1. nisanu. Jehoram samařskýtedy vládne pět let, jako spoluvládce a 12. let (necelých) samostatně. Atalja, manželka Jehorama, syna Jehošafatova i manželem, začínají do Judy přinášet Baalův kult a opětovně nechávají stavět výšiny. Vše se děje velmi pozvolně až do smrti Jehošafata. Satanovi se opět daří přivést Judu k modlářství, které během prvních dvou let své vlády Jehošafat vymítil.
893	Moab se bouří i s dalšími králi proti Samaří, následek porážky Izraele s Ben-Hadadem z roku 897 př.n.l. .Jehoram se obrací o pomoc na Jehošafata, hlavu nad celým Izraelem a připojuje se Edom, aby s Moabem šli bojovat. Jehošafat prosí o dotaz k Jehovovi Bohu, zda mají vyjít. Moab a všichni ostatní s ním jsou poraženi. Samaří tak získává cenné suroviny v čase hladomoru.
891	Jehošafat umírá a od 1. nisana vládne Jehoram, jeho syn plných osm let

př.n.l.	Jehoram, syn Jehošafatův
924	Před 1. nisanem se rodí Jehošafatovi nejstarší syn Jehoram
908	Se Jehoram žení s Achabovou dcerou Ataljou a zůstávají oba podle Božího pravidla, že muž opustí svého otce a svou matku v Samaří. Jehošafat chce mít vliv na dění v Samaří, protože plánuje sjednocení všech kmenů Izraele, jako za Davida.
905	Jehoramovy a Atalje se narodí syn, kterému dají jméno Achazjáš. Musí to být před prvním nisanem, protože v den nástupu Achazjáše 1. nisana na trůn v roce 883 př.n.l. mu je plných 22 let.
897	Po porážce jeho Otce Jehošafata s Ben-Hadadem a smrti tchána Achaba, se stěhuje Jehoram s otcem do Judy, aby jej Jehošafat připravil na královskou funkci. Stěhuje se i s Ataljou a synem Achazjášem.
895	Spoluvládne od 1. nisana Jehoram do smrti svého Otce Jehošafata, s otcem Jehošafatem plné 4. roky
894-891	Postupně vrací Jehoram do Judy modlářství a jeho žena tajně zavádí Baalův kult
891	Od 1. nisana se stává Jehoram na osm plných let vládcem nad Judou
890	Když Jehoram upevní svou moc, tak na radu své manželky Atalji, která je vedena jako Jezábel, její nevlastní matka, Satanem. Podněcuje jej k zavraždění svých bratrů, kteří byli Jehošafatem dosazeni jako místodržitelé a králové synové nad mnoha městy. Stal se Jehoram vrahem svých bratrů a za to byl skrze Elijáše přísně pokárán.

př.n.l.	Jehoram, syn Jehošafatův
886	Jak se dozvídáme v **2. Paralipomenon 21:5-14** Jehoramovi přichází od samotného Elijáše dopis. Je to další z důkazů, že nebyl Elijáš uchvácen na nebesa, což i vyvrací původní hebrejský text, ale byl skutečně jen odnesen ve větrné bouři jinam, zřejmě do Ekronu, jeho okolí. Zde jsem musel pátrat v dějinách Egypta, abych nalezl to, co hledáme. Tím je počátek toho, kdy Etiopové, tedy ne přímo Osorkon II., ale jeho bratranec Herisies, syn Šešonka II.(Šišaka II.), neplést si se Šišakem prvním, který v roce 976 př.n.l. porazil Rehoboama, syna Šalomonova. Když Osorkon II. Nastupuje v roce 898 př.n.l. k moci, je Egypt rozdělený. Vládne pouze nad dolním Egyptem. Nad horním, tedy Etiopským královstvím působí právě jeho bratranec. Protože jsem si musel pod vedením ducha a z archeologických vykopávek sestavit propojením s biblickou chronologií tu egyptskou, zjistil jsem, že je záměrně Satanem nejenom po Šalomounovi, ale až k Thutomose III., že je záměrně o 26. let posunuta směrem dolů. Oficiálně to u Thutmose dělá 40-43 let, ale zde se vše mění a stále posouvá ke správnému roku jeho úmrtí, tím je březen 1493 př.n.l. . To způsobuje nesoulad s tím, co uvádí jiné zdroje, které uvádí nástup faraonů do jiného časového rámce. Satan zakrývá stopy, aby mohl zpochybnit Písmo. Takže co nám archeologie odhaluje? Že k sjednocení horního a dolního Egypta dochází až po 12. letech od Osorkonova nástupu k moci. Ten pak vede výpady do oblastí až k dnešní Sýrii a střetává se s Asyrskou říší. Pokud tedy odečteme těch dvanáct let, dostáváme se do roku 886 př.n.l.. Musíme si položit otázku: „***Za jakých okolností může být horní a dolní Egypt sjednocen?***“ . Stane se to tehdy, když jedna část je výrazně vojensky oslabena tím, že vojsko vyráží na nějakou vojenskou výpravu. A o té čteme v Bibli. Dopis, který je Elijášem adresován Jehoramovi judskému, je z roku, jak mne duch vede, 886 př.n.l. To je asi tři roky před smrtí Jehorama judského. Takže už jsme jednoznačně v čase po hladomoru, který v Samaří započal už v roce 897 př.n.l., těsně po válce Achaba s Ben-Hadadem III., jak jsme si už ukázali v jiných tabulkách.
883	Jehoram umírá a nastupuje na jeho místo syn Achazjáš, který výrazně posiluje vliv své matky Atalji

př.n.l.	Achazjáš, syn Jehoramův, vnuk Jehošafatův
906/905	narozen v Samaří do 1. nisana 905 př.n.l. matce Atalje a Jehoramovi, synu Jehošafatovu
883	Nastupuje 1. nisana na trůn po otci Jehoramovi a jemu 22. plných let. Vládne pod dohledem své matky Atalji necelý rok.
	Má velmi vřelý vztah ke svému strýci Jehoramovi, protože vyrůstal do svých osmi let v jeho blízkosti v Samaří s otem a matkou. Proto strýce navštěvuje, když zjistí, že byl v bitvě zraněn.
882	Před 1. nisanem je zabit na pokyn Jeha spolu se strýcem Jehorobamem, synem Achabovým

př.n.l.	Základní časové údaje pro Achaba
919	Od 1. nisana se stává Achabš králem v 38. roce Judského krále Asy
919 – 918	Žení se s mladou dcerou Sidonského krále Jezábel, její okolo patnácti, šesnácti let
916	Do 31.9. se jim narodí syn Jehoram. Proč víme, že byla jeho matkou Jezábel? Protože Jehoramovi říká Eliša v roce 893 př.n.l., aby se šel dotazovat k prorokům své matky a svého otce. Jediná žena, která má u svého stolu proroky, je Jezábel
908	Provdává svou dceru Atalju, Jehošafatovu synovi Jehoramovi, kterému je 16. let. Manželé zůstávají v Samaří
907	Jezábel přivádí do Samaří Baalovy proroky
906	Otěhotní jeho dcera Atalja. V létě nastává počátek sucha
905	Achabovi se narodí vnuk Achazjáš, který se stane Judským králem, nejprve jako spoluvládce od 1. nisana 894 př.n.l. a samostatně od 1. nisana 891 př.n.l.
904	na podzim se vrací Elijáš. Na přelomu listopadu/prosince povolává Achab celé Samaří (Izrael) k hoře Karmel i s proroky od Jezábelina stolu. Elijáš je pobíjí a odchází před ním do Samaří, hlavního města
	Prosinec. Elijáš se bojí Jezábelina hněvu, když slyší, že jej chce zabít. Utíká pryč, až k hoře Zákona v dnešní Saudské Arábii. Cesta mu trvá tam a zpět cca 90 dní, tři měsíce
903	Na přelomu roku touží po Nabotově poli. Jezábel Nabota nechává jeho jménem zabít a Nabotovo pole mu dává
	Elijáš přichází k Achabovi během března i s Elišou k Achabovi. Elijáš vynáší Boží rozhodnutí nad Achabovým domem
	Achab na toto rozhodnutí činí upřímné pokáni
	Za nějaký čas, když se prokáže, že bylo pokání opravdové, mírní nebeský Otec své rozhodnutí a odkládá jej až na Achabova syna Jehorama
902	Achab opět projevuje svou pokoru a je ochoten Ben-Hadadovi předat jak Jehoroma, svého syna, kterému je 14. let, ale i svou manželku Jezábel. Nebeský Otec k němu posílá jistého proroka, kterému Achab skutečně věří. Tím prorokem je Elijáš. Ben-Hadad s ním vede válku a je poražen

př.n.l.	Základní časové údaje pro Achaba
900	Na počátku roku přichází Ben-Hadad podruhé, je poražen díky povzbuzení Eliši. Když Ben-Hadad prohraje i podruhé, přichází k Achabovi. Ten se Eliši nedotáže, jak má s ním zacházet a potupí tak nebeského Otce, který mu jej vydal do ruky. Proto přichází za Achabem v přestrojení Gechazi, syn proroků, jako prorok a donutí Achaba, aby vynesl sám nad sebou soud. Že místo života Ben-Hadada si nebeský Otec vyžádá Achaba a to Ben-Hadadovou rukou.
	Aby zachoval po své smrti trůn svému synovi, jmenuje Achazjáše spoluvládcem.
	Někdy na konci léta přichází loupit syrské tlupy, protože Ben-Hadad chce porazit za zabít na Satanův nátlak Jehošafata. To maří Eliša. Když se Ben-Hadad dozví, kdo Jehošafatovi radí, tak chce Elišu zajmout, opět na nátlak Satana Zde musí zasáhnout už Jehošafat tím, že tlupy nakrmí a pošle k Ben-Hadadovii. Tlupy unáší i malou izraelskou holčičku. Ta se dostane pak v Damašku do domu manželky Naamana. Ještě není postižen malomocenstvím
	Na podzim, po skončení nájezdů se dobrovolně podřizuje Achab Jehošafatovi a ten se stává až do své smrti i králem nad Samařím, **tedy králem celého Izraele**, ale dál nechává správu v rukách Achaba a jeho synů Achaziáše, kterého jmenuje za spoluvládce.
899	1. nisana se stává spoluvládcem a králem také Achabův syn Jehoram, protože na něj tlačí Jezábel, která je v postavení Paní, tedy královny matky. Achazjáš není její syn
897	Jehošafat sestupuje do Samaří, aby se setkal s Achabem. Ten pořádá velkou oběť a pod vlivem podvedených proroků, chce jít a vzít si Rimot-Gilead od Ben-Hadada silou.
	Po porážce Izraele vojsky Ben-Hadada III. u Ramot-Gileadu, které vede Naaman, umírá Achab. Stane se to někdy koncem léta. Vlády se ujímá Achazjáš, ale Jehoram si drží spoluvládu. Achazjáš je hlavou Samaří, ale pod Jehošafatem. Začíná vládnout od 1. tišri (1. října). Vládne dva roky a pak při úrazu onemocní, vlády se po jeho smrti ujímá 1. nisana 894 př.n.l. Jehoram, syn Jezábel

př.n.l.	Achazjáš, syn Achabův
900	Po 1. nisanu, Achab, začne někdy v létě spoluvládnout se synem Achaziášem. Neví, že nebeský Otec mění své rozhodnutí, díky Achabově pokoře, že zamete za Achabovým domem, až za dnů jeho syna Jehorama. Je to 17. rok Jehošafatovy vlády. Začíná od 1. nisana tohoto roku do 30. Adaru následného roku
897	umírá Achab někdy v létě, vlády se ujímá Achazijáš, ale Jehoram si drží spoluvládu. Achazjáš je hlavou Samaří, ale pod Jehošafatem. Začíná od 1. tišri (1. října) vládnout dva roky.
895	Před 1. tišri Achazjáš propadá mříží, je nemocný a až do jeho smrti, která přichází 31.3, 894 př.n.l. s ním Jehoram spoluvládne a už jej zastupuje.Oficiálně nastupuje Jehoram, syn Achabův, na trůn až 1. dubna 894 př.n.l.
894	1.nisana (1. dubna) – počátek 12-ti leté vlády Jehorama, syna Achabova, netrvá však plných 12. let, Stejně jako vláda Achazjáše, syna Jehorama judského, která trvá necelý rok. Oba umírají ve stejný den, kdy je zabíjí Jehu.

př.n.l.	Jehoram, syn Achabův
899	18. rok Jehošafatovy vlády začíná 1. nisana (1. dubna) a končí 30. adaru (31. března) 898. , Mezi našim 1. lednem až 31. březnem, Jehoram, syn Achaba dovršuje 18.rok věku. 1. nisana (1. dubna) začíná spoluvládnout s Achabem zřejmě na nátlak Jezábel a také spoluvládne se svým bratrem Achazjášem
898	Do 31.3. máme plný 1. rok Jehorama, syna Achabova
897	Do 31.3. máme plný 2. rok Jehorama, syna Achabova
896	Do 31.3. máme plný 3. rok Jehorama, syna Achabova
895	Do 31.3. máme plný 4. rok Jehorama, syna Achabova
	Od 1.nisana (1. dubna) začíná pátý rok Jehorama samařského a první rok spoluvlády Jehorama judského s Jehošafatem
894	od 1.nisana (1. dubna) začíná druhý rok Jehorama judského. Jedná se o spoluvládu s otcem Jehošafatem. Jehoram samařský nastupuje k samostatné vládě po svém právě zemřelém bratru Achazjášovi
890	Konec hladomoru, nechává si vyprávět o Elišovi
882	Jej zabíjí Jehu

Další tabulky si ukážeme při zamyšlení nad Elijíšem, Elišou, Šunemankou, Naamanem.